

> Postbus 30206 2500 GE 'S-GRAVENHAGE

Telefoon 0800 - 0543
Telefax (088) 152 35 00
Kenniscgroep CAO

Transport en Logistiek Nederland

Postbus 3008
2700 KS Zoetermeer

Datum
20 december 2012

Uw kenmerk

Kenmerk
CAO

Betreft

CAO voor het Beroepsgoederenvervoer over de weg en de verhuur van mobiele kranen 2012-2013

Geachte heer,

Recentelijk heb ik kennis genomen van de cao voor het Beroepsgoederenvervoer over de weg en de verhuur van mobiele kranen 2012-2013.

Deze bepalingen heb ik beoordeeld op fiscale aspecten van de loonheffingen. Het doel hiervan is onder meer dat werkgevers zo goed mogelijk in staat zijn om hun fiscale verplichtingen na te komen. Ik heb de beoordeling beperkt tot de in mijn ogen belangrijkste fiscale aspecten. In de bijgevoegde rapportage informeer ik u over het resultaat van deze beoordeling. Wellicht ten overvloede vermeld ik dat u aan deze beoordeling alleen vertrouwen kunt ontleen voor zover ik fiscale aspecten expliciet benoem.

De beoordeling heeft plaatsgevonden naar de wet- en regelgeving zoals die geldt per 1 januari 2012 en is dus inclusief regels rondom de werkkostenregeling. Ik verzoek u om de cao-partijen van de inhoud van deze brief op de hoogte te stellen.

Ik ga ervan uit dat ik u hiermee voldoende heb geïnformeerd. Indien u vragen of opmerkingen heeft, kunt u mij bereiken op bovengenoemd doorkiesnummer. Uiteraard kunt u ook bij mij terecht als u informatie wenst over de fiscale aspecten van niet in deze beoordeling genoemde cao-bepalingen.

Hoogachtend,

Belastingdienst/Kenniscgroep CAO
namens de inspecteur

Bijlage

CAO voor het Beroepsgoederenvervoer over de weg en de verhuur van mobiele kranen 2012-2013

In deze rapportage verwijs ik naar het Handboek Loonheffingen 2012 (hierna: Handboek). U kunt het Handboek raadplegen op of downloaden van de internetsite van de Belastingdienst (www.belastingdienst.nl). Uiteraard vindt u hier ook steeds het laatste nieuws, waarover u zich ook door middel van een rss-feed kunt laten informeren. De door de Belastingdienst uitgevoerde cao-beoordelingen zijn ook te vinden op de site van de Belastingdienst, met de zoekterm 'cao-beoordeling'.

Met ingang van 1 januari 2011 is de werkkostenregeling ingevoerd, dit is de regeling van kostenvergoedingen en voorzieningen (verstrekkingen en het ter beschikking stellen van zaken) voor de werknemer. Hiertoe is de Wet op de loonbelasting 1964 (hierna: Wet LB) gewijzigd en zijn ook de uitvoeringsbepalingen herschreven. De uitvoeringsbepalingen zijn vervat in de (nieuwe) Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011 (hierna: URLB 2011), de (oude) Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001 is vervallen.

De werkkostenregeling houdt kort gezegd in dat de werkgever een vrije ruimte heeft van 1,4% (percentage 2012) van het totaal van de individuele fiscale lonen van zijn werknemers. Tot dit bedrag kan de werkgever onbelast kostenvergoedingen en voorzieningen geven aan zijn werknemers. Daarnaast gelden nog enkele specifieke vrijstellingen en bovendien zijn er voorzieningen die de werkgever, hoewel ze als loon (in natura) zijn aan te merken, tegen een lagere waarde of nihilwaarde in aanmerking mag nemen.

De werkgever kan in de jaren 2011, 2012 en 2013 jaarlijks, in het begin van het jaar, kiezen om de oude regelgeving (overgangsregeling) toe te passen. In dat geval hanteert hij de regelgeving zoals die luidde per 31 december 2010.

Meer informatie over de werkkostenregeling kunt u vinden op de site van de Belastingdienst ([www.belastingdienst.nl/Zakelijk/Personeel en loon/Werkkostenregeling](http://www.belastingdienst.nl/Zakelijk/Personeel%20en%20loon/Werkkostenregeling)).

De (loon)begrippen voor de diverse wetten waarop de loonheffingen zijn gebaseerd kunnen verschillen. De loonheffingen bestaan uit de loonheffing (loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen), de premies werknemersverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet (Zvw). Ook voor de toepassing van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (hierna: WVA) geldt dat soms sprake is van afwijkende begrippen. Als sprake is van loon voor de loonheffingen en tevens van WVA-loon, dan gebruik ik de term "loon".

Artikel 6 Verplichtingen van de werkgever

Volgens dit artikel zijn de kosten van de rijbewijskeuring voor rekening van de werkgever.

Een vergoeding van dergelijke kosten behoort tot het loon. Indien de werkgever de kosten van de keuring rechtstreeks voldoet aan de keuringsarts, is eveneens sprake van loon. De werkgever kan deze vergoeding of de waarde van de verstrekking als eindheffingsloon aanwijzen en onderbrengen in de vrije ruimte. Voor de waardering ervan verwijs ik naar paragraaf 4.4 van het Handboek. Als de werkgever de oude regelgeving toepast dan behoort de vergoeding voor de rijbewijskeuring niet tot het loon.

Artikel 7 Verplichtingen van de werknemer

Het vierde lid bepaalt kort gezegd, dat de werknemer goede zorg dient te besteden aan de aan hem in bruikleen gegeven zaken zoals voertuigen, werktuigen en/of gereedschappen. Tevens bevat dit lid bepalingen met betrekking tot de afwikkeling van schade aan de genoemde zaken.

Indien een auto aan de werknemer ter beschikking is gesteld, dan geldt het volgende.

De werkgever moet loonheffing inhouden over het voordeel dat een werknemer heeft in verband met

privégebruik van een aan hem ter beschikking gesteld voertuig.

Voor personen- en bestelauto's geldt een forfaitaire waardering. Voor andere vervoermiddelen behoort de waarde in het economische verkeer van het privégebruik tot het loon. De werkgever is hierover geen premies werknemersverzekeringen verschuldigd, maar wel de inkomensafhankelijke bijdrage Zvw. Dit betekent onder meer dat een werkgever de inkomensafhankelijke bijdrage Zvw aan de werknemer moet vergoeden. Over deze bijdrage moet de werkgever alle loonheffingen met uitzondering van de Zvw inhouden en afdragen. Het voordeel van het privégebruik behoort ook tot het WVA-loon. Ik verwijs naar de paragrafen 20.1 tot en met 20.4 van het Handboek.

De betaling door de werknemer aan zijn werkgever van een schadevergoeding bij opzet of bewuste roekeloosheid vloeit voort uit het civiele recht en vormt geen negatief loon.

Als de werkgever geen gebruik maakt van zijn verhaalsmogelijkheden is in beginsel sprake van loon.

Artikel 10 Oproepkrachten

In het derde lid wordt het volgende vermeld: "Voor de berekening van het dag- en uurloon moet voor de oproepkracht worden uitgegaan van het functieloon vermeerderd met 8% vakantiebijslag."

De vakantie-uitkering behoort tot het loon.

Artikel 11 Leerlingen

Het vierde lid luidt: "De leerlingen ontvangen in de eerste periode van hun dienstverband een voorschot van één bruto functieloon. In de perioden daarna wordt aan de hand van de ingeleverde urenverantwoordingsstaten het juiste salaris uitbetaald. Bij uitdiensttreding wordt het voorschot verrekend met de laatste salarisbetaling."

Op het moment van het betalen van het voorschot dienen inhoudingen plaats te vinden. Ik verwijs naar paragraaf 7.2 van het Handboek.

Artikel 30 Verplichte tijd-voor-tijd-regeling

Dit artikel bevat een verplichte tijd-voor-tijd-regeling; werkgever en werknemer dienen tijdig te overleggen over de periode waarin de opgespaarde uren worden opgenomen.

Aanspraken op compensatieverlof behoren als zodanig niet tot het loon voor zover zij aan het eind van het kalenderjaar, samen met aanspraken op vakantieverlof, niet meer bedragen dan de arbeidsduur per week, gerekend over een periode van 50 weken. De doorbetaling tijdens de opname van het compensatieverlof behoort in dat geval tot het loon. Ik verwijs naar paragraaf 19.51.1 van het Handboek.

Artikel 40 Vergoeding van verblijfkosten

Dit artikel luidt als volgt:

"1. Aan de werknemer worden volgens het in lid 3 van dit artikel opgenomen schema de onderweg gemaakte kosten vergoed bestaande uit maaltijden, overige consumpties en sanitaire voorzieningen verbonden aan de uitoefening van de dienstbetrekking. Hieronder vallen niet de kosten van logies, inrichting van de cabine, koersverschillen, uitbetaalde fooien, telefoonkosten en overige kosten.

2. (.....)

3. De verblijfkostenvergoeding bedraagt:

a. Bij ééndaagse ritten:

– korter dan 4 uur: geen onbelaste vergoeding;

- langer dan 4 uur: € 0,57 per uur; per 1 jan. en 1 juli 2013 € 0,58 per uur;
- tussen 18.00 en 24.00 uur:
indien vertrek voor 14.00 uur: € 2,57 per uur; per 1 jan. en 1 juli 2013 € 2,61 resp. € 2,62 per uur
- indien vertrek na 14.00 uur en er sprake is van een afwezigheidsduur van tenminste 12 uur, een extra toeslag van: € 10,74; per 1 jan. en 1 juli 2013 € 10,90 resp. € 10,95.

Onder een ééndaagse rit wordt verstaan een rit waarbij het vertrek en de aankomst binnen 24 uur plaatsvinden. Het criterium geldt voor de afwezigheidsduur van de standplaats.

b. Bij meerdaagse ritten:

Eerste dag: € 1,13 per uur; per 1 jan. en per 1 juli 2013 € 1,15 resp. € 1,16 per uur;

– tussen 17.00 en 24.00 uur indien vertrek voor 17.00 uur: € 2,57 per uur; per 1 jan. en 1 juli 2013 € 2,61 resp. € 2,62 per uur.

c. Tussentijdse dagen: € 44,40 per dag; per 1 jan. en per 1 juli 2013 € 45,12 resp. € 45,36 per dag.

Laatste dag: € 1,13 per uur; per 1 jan. en per 1 juli 2013 € 1,15 resp. € 1,16 per uur;

– tussen 18.00 en 24.00 uur: € 2,57 per uur; per 1 jan. en per 1 juli 2013 € 2,61 resp. € 2,62 per uur;

– tussen 24.00 en 06.00 uur: € 1,13 per uur; per 1 jan. en per 1 juli 2013 € 1,15 resp. € 1,16 per uur;

– tussen 24.00 en 06.00 uur indien aankomst na 12.00 uur: € 2,57 per uur; per 1 jan. en per 1 juli 2013

€ 2,61 resp. € 2,62 per uur.”

Met betrekking tot de vergoedingen van de artikelen 40 en 41 was door uw organisatie en Koninklijk Nederlands Vervoer met de Belastingdienst een convenant gesloten op 4 november 1993. Dat convenant heeft de Belastingdienst per 1 januari 2012 opgezegd.

Voor de periode 1 januari 2012 tot en met 31 december 2016 heeft de Belastingdienst na uitgebreid overleg met uw branche het - hier kort weergegeven - standpunt ingenomen dat deze vergoedingen als vergoedingen van tijdelijke verblijfkosten zijn vrijgesteld. Werkgevers die de werkkostenregeling niet toepassen kunnen deze verblijfkostenvergoedingen aanmerken als vrije vergoedingen. De Belastingdienst heeft hieraan onder meer de voorwaarde verbonden dat deze vergoedingen zien op alle kosten die een chauffeur onderweg maakt voor maaltijden (ontbijt, lunch en avondmaaltijd), overige consumpties en kleine uitgaven (voor sanitaire voorzieningen en waskosten).

Voor een standpuntbepaling voor de periode daarna is een onderzoek vereist naar de omvang van de kosten. De Belastingdienst heeft genoemd standpunt verwoord in de brief aan TLN van 7 december 2011; deze brief is bijgevoegd.

Artikel 41 Vergoeding overstaan

Dit artikel luidt: *“Ten aanzien van de werknemer die in het kader van zijn dienstuitvoering gedurende een weekend of een (buitenlandse) feestdag niet op zijn standplaats verblijft terwijl aan hem voor die dag geen werkzaamheden zijn of kunnen worden opgedragen, wordt aan hem terzake van de extra kosten van het niet-vrijwillig verblijf een extra vergoeding van € 10,74 netto en € 18,80 bruto per dag toegekend. Deze bedragen worden per 1 januari 2013 verhoogd naar € 10,90 netto en € 19,08 bruto per dag. Per*

1 juli 2013 worden deze bedragen verhoogd naar € 10,95 netto en € 19,18 bruto per dag.”

Voor deze vergoedingen geldt hetgeen ik hierboven bij artikel 40 heb vermeld.

Artikel 43 Scholing algemeen

Dit artikel luidt: *“Ingeval scholing anders dan bedoeld in artikel 44 wordt gevolgd in opdracht van de werkgever en/of op grond van een aan de functie verbonden wettelijke verplichting, dienen aan de werknemer de cursuskosten, het examengeld en de reiskosten (volgens de in dat jaar geldende fiscale maximum netto kilometervergoeding) te worden vergoed. Voorts zal de werkgever de cursustijd, die overdag wordt gevolgd op de doordeweekse dagen, vergoeden. Deze uren tellen niet mee bij de*

bepaling van het aantal overuren.”

Vergoedingen of verstrekkingen in verband met een studie of een opleiding die een werknemer volgt in het kader van de dienstbetrekking dan wel voor het verkrijgen van inkomsten uit werk en woning, behoren, voor zover er werkelijk sprake is van beroeps- of studiekosten, niet tot het loon. De vergoeding van kosten die tot het normale uitgavenpatroon zijn te rekenen, zoals de kosten van het behalen van het rijbewijs B, behoren wel tot het loon. Voor meer informatie over de vergoeding van beroeps- en studiekosten verwijs ik naar de paragrafen 19.12 en 19.45 van het Handboek.

Een vergoeding voor reizen is vrijgesteld als de vergoeding niet uitgaat boven de werkelijk gemaakte kosten. Voor vergoeding van binnenlandse reizen in verband met een opleiding of studie met het oog op verwerven van inkomen uit werk en woning geldt dat de vergoeding van de werkelijke kosten gemaximeerd is tot € 0,19 per kilometer. Ik verwijs naar hoofdstuk 20 van het Handboek voor administratieve verplichtingen met betrekking tot reiskostenvergoedingen. Het tijdens de studie doorbetaalde salaris of de vergoeding van het uurloon behoort tot het loon.

Artikel 44 Vergoeding ADR-certificaat en Vergoeding certificaat vorkheftruck

Volgens dit artikel vergoedt de werkgever de cursuskosten, het examengeld en de reiskosten (volgens de in dat jaar geldende fiscale maximum netto kilometervergoeding) voor het behalen en periodiek in stand houden van het ADR-certificaat respectievelijk certificaat vorkheftruck. Verder vergoedt de werkgever de terzake bestede cursustijd met een maximum van 40 loonuren à 100%. Deze uren tellen niet mee bij de bepaling van het aantal overuren.

Ik verwijs naar hetgeen ik hierboven bij artikel 43 heb vermeld.

Artikel 45 Studiekostenregeling

Ingevolge dit artikel heeft de werkgever de mogelijkheid terzake van de in de artikelen 43 en 44 genoemde kosten zijn werknemers voor aanvang van de opleiding een studiekostenregeling voor te leggen. Deze studiekostenregeling verplicht de werknemer om bij ontslagname binnen een bepaalde periode na het behalen van het diploma een bepaald percentage van de kosten van de genoten opleiding terug te betalen.

Vergoedingen in verband met een studie of een opleiding die een werknemer volgt behoren, voor zover er werkelijk sprake is van beroeps- of studiekosten, niet tot het loon. Een gehele of gedeeltelijke terugbetaling van een vergoeding die niet tot het loon behoort, komt niet in mindering op het loon. Zie de paragrafen 4.10 en 19.45 van het Handboek. Zie ook het besluit van 25 november 2011, nr. BLKB2011/1828M, Stcrt. nr. 21911.

Artikel 47 Reistijd voor de werknemer te werk gesteld op mobiele kranen

Dit artikel bevat een vergoeding voor reistijd voor werknemers die werkzaam zijn op mobiele kranen.

De reistijdvergoeding behoort tot het loon. Voor de WVA behoort deze vergoeding tot het WVA-loon, tenzij sprake is van een uitzondering. De eerste uitzondering is dat de vergoeding eenmalig of in de regel eenmaal per jaar wordt uitbetaald. De tweede uitzondering is dat er sprake is van overwerk en de vergoeding voor extra reizen is aan te merken als overwerkloon. Er is sprake van overwerk als de werknemer meer arbeid verricht dan contractueel is overeengekomen. Een vergoeding voor reistijd is in de volgende twee gevallen overwerkloon: 1) als de reistijd buiten de normale arbeidsduur plaatsvindt en de werknemer in die reistijd arbeid verricht; 2) als de werknemer in opdracht van de werkgever naar een

tijdelijke arbeidsplaats reist die op grote afstand ligt van zijn woon- of verblijfplaats en de extra reistijd, indien dat meer is dan een uur per dag, plaatsvindt buiten de normale arbeidsduur. Ik verwijs naar paragraaf 24.1.3 van het Handboek en naar het besluit van 29 juni 2011, nr. BLKB 2011/664M, Stcrt. nr. 12050.

Artikel 48 Reiskosten voor de werknemer te werk gesteld op mobiele kranen

Volgens het vierde lid bedraagt de vergoeding voor het gebruik van de eigen personenauto € 0,23 per gereden kilometer. Indien in opdracht van de werkgever meerdere personen meerijden, bedraagt de vergoeding € 0,25 per gereden kilometer.

Per gereden kilometer is € 0,19 onbelast. Ik verwijs naar hoofdstuk 20 van het Handboek. Dit hoofdstuk bevat een uitgebreide behandeling van de wet- en regelgeving over reiskosten. Voor reizen met openbaar vervoer gelden bijzondere regels; ik verwijs naar paragraaf 20.2 van het Handboek. De paragrafen 20.3 tot en met 20.8 van het Handboek gaan, onder meer aan de hand van schema's, over reizen anders dan met openbaar vervoer. In paragraaf 20.9 staat dat, voor zover sprake is van vervoer vanwege de werkgever, er geen mogelijkheid is om reiskosten onbelast te vergoeden. De paragrafen 20.10, 20.11 en 20.12 behandelen respectievelijk het verstrekken of vergoeden van (kosten van) parkeergelegenheid, de reiskosten voor periodiek gezinsbezoek en het tijdelijk ander vervoer bij gewerkzaamheden.

Artikel 49 Verblijfkosten voor de werknemer te werk gesteld op mobiele kranen

Volgens het eerste lid gelden als vergoeding voor verblijfkosten dezelfde bedragen als genoemd in de artikelen 40 en 41. Volgens het tweede lid worden de logieskosten vergoed, indien op de mobiele kraan een slaapcabine ontbreekt en het, naar het oordeel van de werkgever, onredelijk zou zijn om dagelijks huiswaarts te keren. Er vindt geen cumulatie plaats met de vergoedingen van de artikelen 40 en 41.

De vergoedingen van logieskosten en verblijfkosten behoren als vergoedingen van tijdelijk verblijf niet tot het loon. Zodra geen sprake meer is van tijdelijk verblijf, behoort niet de vergoeding van de logieskosten maar een normbedrag van € 5,10 per dag tot het loon van de werknemer. De werkgever kan dit loon als eindheffingsloon onderbrengen in zijn vrije ruimte. Ik verwijs naar paragraaf 19.21 van het Handboek.

De waarde van de maaltijd of de vergoeding van de maaltijdkosten behoren tot het loon. De maaltijd moet worden gewaardeerd tegen de waarde in het economische verkeer.

Als de maaltijd een meer dan bijkomstig zakelijk karakter heeft, is de vergoeding of de verstrekking van de maaltijd onbelast. Hiervan is sprake bij overwerk of werk op koopavonden. Van overwerk is sprake als de werknemer arbeid verricht gedurende de tijd die uitgaat boven de voor die werknemer geldende normale arbeidsduur op die dag. Als een werknemer door zijn werk tussen 17.00 en 20.00 uur niet thuis kan eten, is er in elk geval sprake van een meer dan bijkomstige zakelijke maaltijd en is de verstrekking van de maaltijd onbelast. Hetzelfde geldt voor de vergoeding van de maaltijdkosten, mits de werknemer die kosten heeft gemaakt. Het bovenstaande geldt ook als de werkgever de werkkostenregeling niet toepast en dus de oude regelgeving toepast. Ik verwijs naar paragraaf 19.27 van het Handboek.

Artikel 50 Ziekte en ongeval in het buitenland

Volgens dit artikel kan de werknemer, indien hij wegens de hem opgedragen werkzaamheden buiten Nederland verblijft en aldaar getroffen wordt door ziekte of ongeval, aanspraak maken op vergoeding van kosten van geneeskundige verzorging, vervoerskosten, kosten van onderdak en voeding, totdat zijn gezondheidstoestand het hem veroorlooft naar Nederland terug te keren, en vervoer naar zijn woon- of verblijfplaats in Nederland.

Dergelijke aanspraken op uitkeringen zijn belast. De waarde van de aanspraken is het bedrag dat de werkgever stort of zou moeten storten bij een derde, bijvoorbeeld een verzekeraar. Ik verwijs naar paragraaf 19.2.1 van het Handboek.

De vergoeding van de kosten van onderdak en voeding mag niet cumuleren met een andere kostenvergoeding voor verblijf. Indien dit wel het geval is, dan geldt dat voor de vaststelling van het (on)belaste karakter het totaal van de vergoedingen/verstrekkingen in de beoordeling wordt betrokken.

Artikel 51   Ongevallenverzekering

Volgens het eerste lid dient de werkgever ten behoeve van iedere werknemer een ongevallenverzekering af te sluiten, hetzij collectief, hetzij individueel. De kosten van deze verzekering komen volledig voor rekening van de werkgever. De verzekering dient de risico's van overlijden, blijvende algehele en gedeeltelijke invaliditeit te dekken, zowel binnen als buiten diensttijd, met uitzondering van de gebruikelijk voorkomende uitsluitingen voor activiteiten die buiten diensttijd plaatsvinden en in de polisvoorwaarden worden vermeld. De gerechtigde van de uitkering is de verzekerde werknemer of diens nagelaten betrekkingen.

Indien de werkgever een ongevallenverzekering afsluit voor zijn werknemer verstrekt hij de verzekering aan de werknemer. Bij toepassing van de werkkostenregeling behoort deze verstrekking niet tot het loon. Indien de werknemer een dergelijke verzekering afsluit en daarvoor een vergoeding van de werkgever ontvangt, behoort deze wel tot het loon. Een eventuele uitkering uit een dergelijke verzekering is loon uit vroegere dienstbetrekking. Daaruit volgt dat de werkgever de uitkering niet kan aanwijzen als eindheffingsloon. Ik verwijs naar de paragrafen 19.16.1 en 19.37 van het Handboek.

Past de werkgever de oude regelgeving toe dan behoren zowel de vergoeding van de premie voor een ongevallenverzekering als de verstrekking van een dergelijke verzekering niet tot het loon, mits het verzekeringen betreft die uitsluitend zien op ongevallen tijdens het vervullen van de dienstbetrekking. De uitkeringen behoren dan tot het loon voor de loonheffing en de Zvw, maar niet tot het loon voor de werknemersverzekeringen.

Een aanspraak op een uitkering bij overlijden of invaliditeit als gevolg van een ongeval behoort als zodanig niet tot het loon. De uitkering zelf behoort in beginsel wel tot het loon. De werkgever dient eventueel verschuldigde loonheffingen in te houden en af te dragen, waarbij de werkgever voor de loonheffing mogelijk de tabel bijzondere beloningen moet toepassen. Ik merk op, dat over de uitkering bij overlijden geen premies werknemersverzekeringen verschuldigd zijn en dat een eenmalige uitkering bij overlijden tot maximaal driemaal het loon over een maand is vrijgesteld. Ik verwijs naar paragraaf 19.16.1 van het Handboek. Mogelijk is ter zake van de uitkering sprake van loon uit vroegere dienstbetrekking en/of van loon van nabestaanden; ik verwijs naar de paragrafen 4.2 en 7.3.3 van het Handboek.

Voor zover sprake is van loon uit tegenwoordige dienstbetrekking en de werkgever de uitkering tevens niet eenmalig of eenmaal per jaar of aan de nabestaanden verstrekt is tevens sprake van WVA-loon. Ik verwijs naar paragraaf 24.1.3 van het Handboek.

Artikel 69   Vakantiebijslag

Dit artikel bevat bepalingen met betrekking tot de vakantiebijslag. Volgens het vijfde lid kan de vakantiebijslag van een werknemer die minder dan een jaar in dienst is of op basis van een tijdelijk contract minder dan drie jaar in dienst is, worden uitbetaald in twee termijnen.

De vakantiebijslag behoort tot het loon. Voor de loonheffing mag de werkgever naar keuze de tabellen voor bijzondere beloningen of de tijdvaktabellen toepassen. Als de tabellen voor bijzondere beloningen

tot een lagere inhouding leiden of als de werkgever uitsluitend premie voor de volksverzekeringen op het loon inhoudt, dan is het gebruik van die tabellen verplicht. Ik verwijs naar paragraaf 7.3.6 van het Handboek.

De vakantietoeslag welke eenmaal of in de regel eenmaal per jaar wordt toegekend, behoort niet tot het WVA-loon. Ik verwijs naar paragraaf 24.1.3 van het Handboek.

---0---

Bijlage:

**Haaglanden/kantoor Den
Haag
'S-GRAVENHAGE**

> Postbus 30206 2500 GE 'S-GRAVENHAGE

Telefoon 0800 - 0543
Telefax (088) 152 35 00
Kennisgroep CAO

Ernst & Young Belastingadviseurs LLP
Mr J.B. Rietveld
Postbus 2295
3000 CG ROTTERDAM

Datum
7 december 2011

Uw kenmerk

Kenmerk

Betreft
TLN en KNV; Kostenvergoedingen Beroepsgoederenvervoer

Geachte heer Rietveld,

Zoals toegezegd informeer ik u nader over de verblijfskostenvergoedingen in het beroepsgoederenvervoer.

De Belastingdienst heeft in 2010 en 2011 uitgebreid overleg met u gevoerd over voortzetting van het convenant van 4 november 1993, zoals dat is afgesloten tussen Transport en Logistiek Nederland (hierna: TLN), Koninklijk Nederlands Vervoer (hierna: KNV) en de Belastingdienst. Het convenant heeft betrekking op de verblijfskostenvergoedingen op grond van de artikelen 40 en 41 van de CAO voor het beroepsgoederenvervoer over de weg en verhuur van mobiele kranen (versie 2011) en artikel 34 van de CAO Goederenvervoer Nederland (versie 2011).

Op 17 februari 2011 heeft de Belastingdienst het convenant opgezegd per 1 januari 2012. In de brief aan beide organisaties heeft de Belastingdienst het volgende vermeld.

“Dat betekent dat voor het gehele jaar 2011 de afspraken uit het convenant zullen worden gerespecteerd.

- Werkgevers die de werkkostenregeling toepassen kunnen de verblijfskostenvergoedingen op grond van het convenant aanmerken als kosten die gericht zijn vrijgesteld op grond van artikel 31a, tweede lid, onderdeel b, van de Wet op de loonbelasting 1964.

- Werkgevers die de werkkostenregeling niet toepassen kunnen de verblijfskostenvergoedingen aanmerken als vrije vergoedingen op grond van de Wet op de loonbelasting 1964 zoals die gold per 31 december 2010.

Het continueren van de eerder gemaakte afspraken voor de toepassing van de werkkostenregeling voor het jaar 2011 geeft geen rechten op en kan geen verwachtingen wekken voor eenzelfde fiscale behandeling van deze vergoedingen in 2012 en latere jaren. Voor het maken van een nieuwe afspraak met ingang van 2012 kunnen wij het overleg daarover verder oppakken.”

Het daarna gevoerde overleg met u als gemachtigde van beide organisaties, heeft geleid tot het volgende standpunt van de Belastingdienst.

Standpunt

De Belastingdienst is van oordeel dat de hierna genoemde vergoedingen tot de daarbij bedoelde

bedragen niet tot het loon voor de loonheffingen behoren.

Dit standpunt geldt voor een periode van vijf jaren, te weten van 1 januari 2012 tot en met 31 december 2016 en vervalt zonder nadere mededeling per laatstgenoemde datum. Voor een standpuntbepaling voor de periode daarna is een onderzoek vereist naar de omvang van de kosten. De genoemde organisaties kunnen in de eerste helft van 2014 contact met mij opnemen om de vorm en omvang van dat onderzoek af te stemmen.

Dit standpunt heeft betrekking op de hoogte van de vergoedingen op grond van de artikelen 40 en 41 van de CAO voor het beroepsgoederenvervoer over de weg en verhuur van mobiele kranen (TLN) en artikel 34 van de CAO Goederenvervoer Nederland (KNV). Voor beide CAO's betreft dat artikelnummers uit de versie van de CAO die in 2011 geldend is.

De huidige CAO's van TLN en KNV lopen tot en met 31 december 2011. Dit standpunt strekt zich qua werking ook uit tot na deze datum afgesloten CAO's doch tot uiterlijk 1 januari 2016. Daaraan verbind ik wel enkele voorwaarden.

1. De verblijfkostenvergoeding op grond van de artikelen 40 en 41, respectievelijk 34 van de hiervoor genoemde CAO's ziet op de kosten die een chauffeur onderweg maakt, bestaande uit maaltijden (ontbijt, lunch en avondmaaltijd), overige consumpties en kleine uitgaven (voor sanitaire voorzieningen en waskosten). Deze verblijfkostenvergoeding behoort niet tot het loon als de werkgever voor deze kostensoorten geen andere vergoedingen of verstrekkingen verstrekt of deze tot het loon rekent. De werkgever kan dergelijke extra vergoedingen of verstrekkingen desgewenst aanwijzen als eindheffingsbestanddeel ten laste van zijn vrije ruimte.

2. De kostenvergoedingen kunnen jaarlijks worden verhoogd met ten hoogste het stijgingspercentage van de consumentenprijsindex hotels, cafés en restaurants over de periode tussen 1 oktober voorafgaande aan de ingangsdatum van de CAO en 1 oktober van het kalenderjaar daarvoor. Deze index is onderdeel van de consumentenprijsindex van het CBS.

Hoogachtend,

Belastingdienst/Kenniscgroep CAO
Namens de inspecteur.